CHRISTO-PHOROS

A Soproni Evangélikus Egyházközség lapja

ingyenes kiadvány

XVII. évfolyam, 4. szám 2010. nyár

Túrmezei Erzsébet: Ősz

Uram, búcsúzik az élet,
mert a gyümölcsök megértek,
meleg nyárnak vége lett.
Elszáll a vándormadár is,
és megborzong a virág is.
Hullanak a levelek
aranyszínű szemfödélnek.
Egyre csendesebb az ének.
De borongós ég alatt
most az őszért áldalak.

Üzensz sárguló levélen,
és elém írod az égen
vándormadarak jelét,
hogy mélyen szívembe rejtsem,
vándorvoltom ne felejtsem,
vándoroljak Tefeléd.
Mind korábban itt az este.
Megért a szőlő gerezdje.
Hadd mondjak, Uram, neked,
mindezért dicséretet.

Köszönetet a ködért is,
a lehulló levélért is,
minden gyümölcsért a fán.
Röptéért vándormadárnak.
Hirdessétek, könnyű szárnyak,
hogy van melegebb hazám!
Át a ködön, át az éjen
édes zengéssel kísérjen
dérbelepte réteken
őszi hálaénekem!

Mégis elmúlt a nyár…

Garai Gábor: Ősz a hegyen

Sűrűsödik a táj:
a dér-pettyes avarra
leszivárog a barna,
bársonyos félhomály.

Mégis elmúlt a nyár.
Lomb-fosztó szél sikoltoz:
a lanka zöld-bozontos,
de a gerinc kopár.

Gyanútlan őz-suta
áll odafönt: szemében
se félelem se szégyen
(futnia nincs hova),

csak forgatja szelíd
szájában, lassan, enyhe
bánattal, elmerengve
az ősz vad ízeit.

Kányádi Sándor: Valami készül

Elszállt a fecske,
üres a fészke,
de mintha most is
itt ficserészne,
úgy kél a nap, és
úgy jön az este,
mintha még nálunk
volna a fecske.
Még egyelőre
minden a régi,
bár a szúnyog már
bőrét nem félti,
és a szellő is
be-beáll szélnek,
fákon a lombok
remegnek, félnek.
Valami titkon,
valami készül:
itt-ott a dombon
már egy-egy csősz ül:
Nézd csak a tájat,
de szépen őszül.

„Ad fontes – Vissza a forrásokhoz!” – Missziói konferencia 1. rész

Piliscsaba – 2010. július 4–7. között missziói konferenciát tartottak A Béthel Missziói Otthonban , ahol a résztvevők a „*Ne nyugtalankodjék a ti szívetek…*” (Jn 14,1) igevers jegyében keresték a tiszta forrást. A megjelenteket Szeverényi János evangélikus országos missziós lelkész köszöntötte. A konferencia kínálatában szerepelt életünk értelmének, tartalmának és céljának keresése, előadások, evangélizáció, bibliaköri beszélgetés, bizonyságtétel, imaközösség, missziói munkaágak bemutatkozása, határon túli magyar testvérek beszámolói, előadóművészi estek. A szolgálattévők közt nem kisebb

személyiségek voltak jelen, mint Gáncs Péter püspök, Dér Denisa színművész, dr. Koch Béla családszakorvos, Széll Bulcsú lelkész, Csákány Marianna énekes (Kárpátalja) Deák László lelkész és az Immánuel együttes Orosházáról, D. Kiss Ildikó és az Éirí együttes, Keveházi László egyháztörténész, Endreffy Géza lelkész, Orbán Attila lelkész, Kulcsár Zsuzsanna kórházlelkész, a Rádiómisszió munkatársai és még sokan mások…

Az első napon Gáncs Péter püspök emlékezett az Ő ad fontesére. Emlékezett a boldog nyíregyházi gyökerekre, Nagytarcsára, és Cinkotára, és jelenlegi püspöki munkájára.„Csak úgy érdemes, lehet, hogy a jézusi stratégiát követjük: kisebb körről a nagyobbra haladva" – mondta Gáncs Péter püspök.

Az első kör mindig a családunk, amelynek tagjai hálás szívvel emlékeznek, vagy bűnbánattal telve. Nemzedékek egymást kérdezhetik, vagy továbbadhatják. Szeretjük elfelejteni ezt a legkisebb kört, s közben előbb megtérítjük a feketét, a zsidót, a cigányt – tette hozzá. „*Az a dolgunk, hogy továbbadjuk az értékeket, a krisztusi értékeket, amíg még nem késő, s amíg még van kinek*" – összegezte, majd édesapjára emlékezett, s arra, mennyi mindent nem kérdezett meg tőle, amit meg kellett volna. Óriási és kihagyhatatlan a lehetőség, és nem szabad elfelejteni az élő szó varázsát, feledve a telefonét. Használjuk ki az időt, amíg hallgathatunk azokra, akik az igazi közösségünk: édesanya, édesapa, keresztszülők – akiktől nem csak a földi testünket kaptuk, hanem Istent, Jézust. A lánc azonban tovább megy: akinek kisgyermeke van, aki még kérdez, annak válaszolni kell, mert akkor veszítjük el őket, amikor már nem kérdeznek. Vagy azért, mert közben saját lábra álltak, vagy azért, mert nincs időd. Sokszor ez a mi kísértésünk, hogy a küldetés nem a közvetlen családból származik, és ezért hiteltelenné vált. Engem miért nem kérdeznek meg? S Te mikor kérdeztél? – tűnődött el a püspök.

Ha nincs meg a belső őszinteség, széttörnek a belső generációk, nemzedékek. Ezeken próbálunk segíteni családi istentiszteleteken, családi konferenciákon, lelkészcsaládok együtt töltött hétvégéivel. Egymásra találó, gyógyító kapcsolatok ezek. Nemzedékek közötti párbeszéd. Ahol Isten tíz igéje hangzik el, ott előbb-utóbb megindul egy közlekedés. Mert ha nincs megvetés, nincs aratás – magyarázta Gáncs.

„*Édesapám minden reggel elővette a Bibliát, még akár reggeli helyett is. Vetett, vetett szakadatlan és tudta, nem ő fog aratni, de azért csak vetett.* – mondta Gáncs Péter – *Úgy élj, hogy megkérdezzék, kikből, miből élsz? Lássák a jánosi evangélium voltunk. Ad fontes! Isten Szentlelkére mindnyájan legyünk nyitottak. Saját otthonunkban is Isten tanúságtevői.*"

Csiszár Ágnes

Távirati jelentések néhány megtartott programunkról (nyár)

Pünkösd ünnepén hagyományaink szerint megtartottuk kétnyelvű konfirmációs istentiszteletünket, amelyen 27 magyar, 5 német és 5 ausztriai magyar fiatal állt először úrvacsorát venni az úr oltára elé.

Ugyanekkor megemlékeztünk Biczó Ferenc lelkésztestvérünkről, aki 10 éve hunyt el.

Pünkösdhétfőtől finn testvérgyülekezetünkből, Seinäjokiból fogadtunk egy szépszámú kirándulócsoportot. Aznap a 10.00-i istentiszteletünkön az igehirdetés szolgálatát tolmácsolással Tapio Luoma vezető lelkésze végezte el, majd a közös úrvacsoravételt követően ebéddel vendégeltük meg vendégeinket a gyülekezeti teremben.

Ugyancsak pünkösdhétfőn 15.00-kor Lépesfalván volt egy különleges imaóra német és magyar nyelven a határ-menti gyülekezeteknek; 19.00-kor pedig egy amerikai egyetemi harangkórus tartott különleges és feledhetetlen ünnepi koncertet a templomunkban.

Május 28-án lelkészi küldöttséggel vettünk részt Kismartonban a Templomok hosszú éjszakája programon, mivel jövőre

pályázati pénzből ökumenikus és nemzetközi szinten mi is szeretnénk részt venni ebben a projektben.

Május 29-én gyülekezeti majálist tartottunk Nemeskéren, mintegy 50 gyülekezeti tag részvételével.

Május 29-én a Paradigmakutató Intézet sikeres konferenciát tartott a Pannónia Med Hotelben a mi gyülekezeti közreműködésünkkel. Ennek és a Nyitott Templomok Éjszakája programoknak a keretében 19.00-kor Dunkel Nepomuk Norbert orgonakoncertjére került sor a templomban.

Május 30-án ünnepeltük a gyerek-istentiszteletünkön a Gyereknapot és a 10.00-i istentiszteleten a Hősök Napját, amikor is sor került a templom előterében a hagyományos koszorúzásra a világháborús emlékműveinknél.

Ugyancsak ezen a vasárnapon a balfi filiánk fórumai elhatározták a templom teljes felújítását, amelynek első fázisában a falkeresztülvágásos szigetelés meg is történt a nyár folyamán.

Június 3-án egész kis delegációval vettünk rész a Gusztáv Adolf Segélyszolgálati Napon Ausztriában, amelynek burgerlandi alkalmára idén Pöttelsdorfban és Marzban került sor – évről-évre nyitott szemmel veszünk részt ezen a napon, mivel 2014-ben a mi egyházközségünk ad majd otthont ennek a nagy ünnepnek.

Aznap a Városi Könyvtár szervezésében az Ünnepi Könyvhét apropóján Hegedüs Attila igazgató lelkész Rakovszky Zsuzsa írónővel beszélgetett.

Június 4–5-én a Hunyadi iskolánk és óvodánk pedagógus csendesnapjaira került sor.

Az ezen a hétvégén megrendezett Könyvünnepen büszkék lehettünk arra, hogy a templomunk melletti kis köz ad otthon a fő programoknak – magát a Könyvünnepet Hegedüs Attila igazgató lelkészünk nyitotta meg.

Június 5-én egykori ellátott társgyülekezetünk, a harkai közösség és maga a falu is ünnepelt. Ünnepélyes keretek között tartottuk meg az iskola névadóját – amelyet az egykori közkedvelt evangélikus tanítónőről, Pantzer Gertrúdról neveztek el. Az avatást egyházi részről Gabnai Sándor esperes végezte.

Aznap Balfon megtartottuk este a nagy felújítás előtti utolsó itteni koncertet, amelyen a környék kórusai mellett a zeneiskola növendékei és tanárai is felléptek.

Június első hétvégéje immár megszokottan a Lícista hétvége, számtalan iskolai programmal, ünneppel, kiállítással, megemlékezéssel, koszorúzással, gálával, öregdiák-szövetségi gyűléssel, találkozókkal. A vasárnap pedig ilyenkor mindig lícista vasárnap – idén a 10.00-i istentiszteleten a 10 éve a Líceumban érettségizett Csorbáné Farkas Zsófia győri iskolalelkész szolgált igehirdetéssel.

Június 6-án vasárnap a Bibliai Szabadegyetem keretében különleges körülmények között ismerkedhettünk meg előadásokkal és kóstolással a bibliai ételekkel.

Június 7-én, ugyancsak a Városi Könyvtárban és ottani szervezésben Alpárné Dr. Szála Erzsébet gyűjteményvezetőnk és Gabnai Sándor esperes emlékezett meg a 200 éve született Kolbenheyer Mórról.

Június 8-án Gabnai Sándor esperes esperesi értekezleten vett részt szolgálattal Pápán, ahol egyházunk lelkészi vezetői kara megismerkedhetett az egyházi ügyekkel foglalkozó új államtitkárral, az ő terveivel és programjával.

Június 8–10 között a Hunyadi iskolánk alsó tagozata erdei iskolában vett részt, majd június 10-én pedig a felső tagozatnak volt a sport- és ökonapja.

Június 9-én egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülés - LMK volt Csornán.

Június 9-15 között „elgázosítottuk" az oltárunkat, ami miatt a templomunk szigorúan teljesen zárva tartott – ezzel sikerült a kártevőket kiirtanunk az oltár anyagából. Érdekes élmény volt a fő istentiszteleteket is nem a templomban, hanem bővített lehetőséggel és időpontokkal a nagyteremben megtartani.

Június 10-én különleges helyen, az Eggenberg-házban tartottuk meg a hagyományos gyülekezeti Pedagógus Napi köszöntőnket az egyházközségi oktatási intézményünknek.

Örvendetes hír, hogy az országos egyház informatikai pályázatán laptopot nyer-

tünk, amit június 12-én tanfolyam keretében vehettünk át az Üllői út 24-ben, valamint az ifjúsági pályázatunk is sikeres volt.

Június 12-én elballagtak a Hunyadiból az ottani 8. osztályosaink.

A nyár során gyűjtöttünk a Gusztáv Adolf Segélyszolgálat javára és a magyarországi árvízkárosultak megsegítésére. Köszönjük testvéreink jólelkű adakozását!

Június 14–17 között Gabnai Sándor esperes szolgálattal vett részt az Egyházkerületi Lelkészevangélizáción Gyenesdiáson.

Június 15-én került sor délután a munkaévünk utolsó presbiteri ülésére a nagyteremben.

Június 16-án szerdán 17.00-kor megtartotta a Hunyadi a tanévzáró istentiszteletét és ünnepségét a templomunkban.

Június 17-én délután a Városi Könyvtárban Magyarné Derszib Eti hittestvérünk kiállítás-megnyitójára került sor, amelyet a szinte teljes egészében evangélikus közreműködők mellett Gabnai Sándor esperes nyitott meg.

Az Ünnepi Hetek megnyitó alkalmain nagy számban vettünk részt, ahogyan a már hagyományos június 19-i Rax-túrán is.

Június 19-én volt a Múzeumok éjszakája, amelynek keretében nyitva volt mind a múzeumunk, mind a templomunk, és gazdag programmal vártuk az érdeklődőket. Voltak áhítatok, templom- és orgonabemutató, fuvola- és orgonakoncert. Gyülekezeti kórusunk is tartott egy sikeres hangversenyt.

Június 20-án Varga Jenő volt felügyelő és Gabnai Sándor esperes részt vett a Luther Szövetségi Napon az ausztriai Őriszigeten, amelynek keretében ünnepi istentisztelet volt Bünker püspök szolgálatával, valamint LSZ-i nagygyűléssel.

Aznap tartotta 16.00-kor a Líceum az évzáróját a templomban.

És ugyancsak aznap az országosan is híres Adagio Együttes tartott fergeteges belépőjegyes koncertet a templomunkban.

Június 23-án 20.00-kor a Régi Zenei Napok programsorozat keretében gyönyörű hangverseny volt a templomunkban a Capella Savaria, Nancy Argenta (szoprán), Paulik László és Kalló Zsolt (hegedű) szereplésével.

A nyári fóti hagyományos kántorképző tanfolyamok mindegyikén vett részt egy-egy fiatal gyülekezetünkből vagy intézményeinkből.

Június 24-én délután tartotta meg templomi évzáróját az Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Szakközépiskola.

Június hó végére közel másfél havi munka után elkészült az orgonánk. Köszönjük testvéreink e célnak szentelt adományait és különösen is a felújítás kellemetlenségei miatt a türelmüket!

Június 26-án részt vettünk a hagyományos Máltai Nap rendezvényein, szentmiséjén és előadásain, köszöntőin és szeretetvendégségén.

Június 27-én köszöntöttük az egykori ifjúsági kör, a Junglingsverein tagjaival együtt a 70 éves Joób Olivér nyugdíjas lelkészt, aki az ünnepi istentiszteletet is megtartotta, majd a nagyteremben megható köszöntőre került sor.

Június 30-ától július 4-ig ismét volt „VOLT", amelyen mi is ott voltunk a „Közös Pont" egyházi sátorunkkal – a történelmi egyházak fiataljainak szervezésében.

Július 3-án többen jelen voltunk Szombathelyen – a soproni iskolai kötődéssel is bíró Pap Judit lelkész-szentelésén.

Július első szombatjának délutánja már hagyományosan a városfelajánló ökumenikus alkalomé – erre idén is a bánfalvi karmelita templomban került sor Gabnai Sándor esperes igehirdetései szolgálatával.

Július 7-én neves szakmai bizottság látogatott el hozzánk a Képzőművészeti Egyetemről, akik kiválóra zsűrizték le az elkészült és májusban átadott kitelepítési emlékművünket.

Július 10-én nagy ünnepünk volt délután: Ittzés János püspök úr lelkésszé avatta templomunkban gyülekezetünk tagját, egykori lelkészünk és jelenlegi líceumi iskolatitkárunk fiát, Weltler Gábor teológushallgatónkat, majd ünnepi fogadásra került sor a Líceum alsó tornatermében. A felszentelt lelkész ősztől a Heidelbergi Egyetemen folytatja tanulmányait ösztöndíjasként; felavatott lelkészként pedig az első istentiszteleteit a küldő gyülekezetében, azaz nálunk tartotta másnap, június 11-én.

A Hunyadiban sajnos idén csak a német bejárós hittantáborunkat tudtuk megtartani június 28-a és július 2-a között. Az viszont nagy sikerű volt, a július 4-i vasárnapi 9.00 órai német istentisztelettel együtt, amelyen a hetet a fiatalok szolgálatukkal zárták le.

Július 11-én sok testvérünk rótta le kegyeletét a hagyományos zsidó mártírnapi megemlékezésen a zsidó temetőben.

Július 14-18 között került megrendezésre a Szélrózsa Országos Ifjúsági Találkozó. Idén Szarvason volt, de a nagy távolság ellenére is nagy létszámú iskolai küldöttséggel utazott el Hegedüs Attila igazgató lelkészünk.

De egy másik ifjúsági útnak is örülhettünk nyáron: a kempteni testvérgyülekezetünk meghívására július 16-21. között a gyülekezeti ifjúságunk utazhatott el Keptembe, az ottani testvér-közösségbe, hogy kellemes és léleképítő napokat töltsenek el ott.

Július 17-én, a napos napján tartottuk meg gyülekezetünkben Kolbenheyer Mór egykori lelkészünknek a 200. éves születési évfordulóját. A templomban ünnepi szimpóziumot rendeztünk Alpárné Dr. Szála Erzsébet gyűjteményvezető, Dr Kovács József egyetemi professzor és Gabnai Sándor esperes előadásaival, valamint időszaki kiállításunk is ekkor nyílt meg, és megtekinthető volt augusztus végéig a templom előterében.

Július utolsó hetében több napon át izlandi fiatalokat fogadtunk Mesterházy Balázs iskolalelkész vezetésével, június 29-én pedig az őriszigeti egyházközség kirándulócsoportját kalauzoltuk a városban.

Július 31-én kellemes gitáros estre került sor Balfon a katolikus szanatóriumi magánkápolnában, amelyre meghívták a filiánk tagjait is. Szép példája az ökumenének, hogy amikor ezt a kápolnát újították fel pár hónapja katolikus testvéreink, akkor a szentmiséjük megtartására felajánlottuk a mi templomunkat, most pedig ők ajánlották fel, hogy a balfi templomunk rendbehozatalának idejére tartsuk náluk ünnepi istentiszteleteinket. Lám, ez a valódi gyakorlati ökumené!

Augusztus 6-án a „Remény" Hoppet Ifjúsági Kórus tartott kivételesen szép templomi koncertet nálunk.

Szomorú szívvel kellett elbúcsúztatnunk augusztus 7-én délelőtt a templomunkban az április 12-én tragikus körülmények között Afrikában autóbalesetben elhunyt Szimon Anikó testvérünket, egykori lelkészünk lányát. A megemlékező istentisztelet igehirdetési szolgálatát a gyászoló apa, Szimon János nyugdíjas lelkészünk végezte a helyi lelkészeink liturgiai segítségével.

Augusztus 7-én templomunkban kötött házasságot Patocskai Judittal Varga Tamás evangélikus teológus hallgató, aki bár a büki gyülekezet tagja, de sok szállal kötődik iskolai évei miatt soproni templomunkhoz.

Augusztus 7-én este a veszprémi Orlando énekegyüttes tartott koncertet templomunkban. Ők másnap a vasárnapi főistentiszteleten is szolgáltak közöttünk.

A szomszédos egymással társ--gyülekezetekben, Ágfalván és Bánfalván, sikerrel lezajlott a lelkészválasztás folyamata. Heinrichs Eszter és Heinrichs Michael lelkésztestvéreket a két közösség egyhangúlag megválasztotta lelkészüknek határozatlan időre.

Augusztus 9-11 között került sor a gyülekezeti ifjúsági táborunkra Kemenesmihályfán, az ottani MEVISZ-házban. Nagy örömünk, hogy a gyülekezeti német fiatal közösség (Jugendkreis) mellett most már a magyar ifjúság is erőre kapott az utóbbi időben.

Meghívást kaptunk, így részt vettünk a most már hagyományos Szent Korona ünnepen, többek azok annak ünnepi szentmiséjén a Fő-téren; valamint az augusztus 20-i városi és megyei ünnepségeken.

Augusztus 15-től a püspök úr egy lelkészjelöltet helyezett ki a vadosfai lelkészi szolgálatba Jorsich Attila személyében, így Mihácsi Lajos otthonigazgatónk ottani helyettes lelkészi három éves megbízatása lejárt – hálával tartozunk lelkész úrnak, hogy soproni elfoglaltságai és munkája mellett gondozta a vadosfai körzetet.

Augusztus 20-án a hagyományainknak megfelelően – idén a Bástya-gödörben – megtartottuk az ökumenikus kenyér- és

boráldást; 17.00-kor pedig az Eggenberg-házban az ünnepi ökumenikus kétnyelvű emlék-istentiszteletünket.

Augusztus 24–26 között lelkészeink munka-évkezdő konferenciájára került sor az Egyházkerületi Lelkésztalálkozó keretében Kőszegen, az ottani közpiskolában.

Augusztus 30-tól és a gyülekezeti újságunk megjelenésekor is még német fiatalok hospitációs gyakorlaton vesznek részt a nyugdíjasházban és az óvodánkban.

A Hunyadi augusztus 30-án, hétfőn tartotta a templomi évnyitóját, az Eötvös és a Líceum pedig augusztus 31-én. Előbbin Ittzés János püspök úr szolgált, és kerültek beiktatásra az iskola kinevezett új tanárai. Szeptember 1-jével pedig elindultak a reggeli tanítási hétkezdő áhítatok is az oktatási intézményekben és templomunkban.

A tanév első napján reggel nyolc órakor Hegedűs Attila igazgatólelkész immár hagyományos áhítatra várta azokat a szülőket, akiknek gyermeke idén kezdi tanulmányait a Hunyadi iskolában.

A nyáron nagy munkával befejeződött Óvodánk felújítása és bővítése. Szeptember 1-jén 16.00-kor sor került a két nyarat is átölelő munkálatokat követően az Óvodánk ünnepélyes átadására Ittzés János püspök úr szolgálatával. (A szentelési istentiszteletről és a megújult óvodában folyó munkáról a Christophoros reformációi számában olvashatnak bővebben.)

Szeptember 4-én 10.00-tól egyházmegyei közgyűlést tartottunk Farádon, a templomban, amelyet Egyházmegyei Presbiteri ülés is megelőzött.

Szeptember 3-án megtartottuk a tanév első konfirmandus óráját.

Szeptember 5-én elkezdtük ismét a tanév a nagytermi 9.00-i gyermek-istentiszteletek tartását.

Gabnai Sándor

Beszámoló a Soproni Evangélikus Gyülekezet 2010 első féléves gazdálkodásáról

Kedves testvérek!

Az alábbiakat terjesztem elő gyülekezetünk első féléves gazdálkodásáról szóló beszámolómat:

Bevételek:

2010.június 30-ig 30 347 ezer forint, ebből, átfutó bevétel: 1 102 ezer forint, továbbítandó bevétel 740 ezer forint, Nyugdíjasház bevétele 2 500 ezer forint, tényleges működési bevétel: 26 004 ezer forintra teljesítettük.

2009-es év hasonló időszakában ez 27 449 ezer forint volt. Közel másfél millió forint a lemaradás az előző év félévéhez viszonyítva.

Részleteiben a bevételek az alábbiak szerint alakultak:

Bevételek gyülekezeti tagoktól időarányos terv 4 350 ezer forint, teljesítés 6 443 ezer forint. Összességében 48%-os túlteljesítés jelentkezik. Ezen belül: Ezen belül egyházfenntartói járulékot 662 fő fizetett. Itt a teljesítés időarányosan 56%-os emelkedést mutat, 1 218 ezer forinttal több az időarányos tervnél. Adománynál összességében az időarányos teljesítés 543 ezer forint, ami 43 ezer forinttal több az időarányos tervtől és 8%-os emelkedést mutat. A perselypénznél is többletbevétel jelentkezik 572 ezer forint, itt 57%-os az időarányos túlteljesítés.

903 Gazdálkodásból időarányos terv: 6 920 ezer forint, teljesítés 9 780 ezer forint, ami ugyan 2 860 ezer többletet mutat, de ez csak részben igaz, mert a Levéltár egy összegben egész évre megkapta a működéshez szükséges évi támogatást és nem időarányosan félévre. Részleteiben: Lakbérek 262 ezer forinttal több az időarányos tervhez viszonyítva, ami 29%-os többletteljesítést jelent. Ingatlan bérbeadásnál az időarányos teljesítésénél minimális többlet jelentkezik 50 ezer forint. Evangélikus temető bevétele 265 ezer forinttal több az időarányos tervtől és ez 13%-os emelkedést jelent. Köztemetőnél viszont lemaradás van, itt az időarányos teljesítés 85,1%. Ravatalozó bevételünk időarányos teljesítése 180 ezer forinttal több, teljesítése 36%-os többletteljesítést mutat.

904, 906 Belső egyházi forrás és Központi támogatás együttesen az időarányos terv 5 685 ezer forint. Teljesítése féléves szinten 6 980 ezer forint, melyből Egyházmegyétől Bünker köz 4.-re megkaptuk a 2008-as évben megelőlegezett 1 millió forintot. Az összes teljesítés időarányosan 105%.

907 Külső támogatás időarányos terv 5 millió forint, teljesítés 3 670 ezer forint. A lemaradás helyi Önkormányzattól a köztemető 2010es év első féléves kiadásainak fedezetére várt 3 millió forint még nem érkezett meg, csak a 2009-es évben elmaradt 3 millió forintot kaptuk meg utólagosan.

Rendkívüli bevételeknél tartalék igénybevételét terveztük, melyből féléves szinten 19 912 ezer forint igénybevételére volt szükség, amiből 15 241 ezer forintot az Óvodára, és 4 672 ezer forintot az oltár kiadásaira fordítottunk.

Kiadások

2010. június 30-ig összes kiadás: 47 096 ezer forint, ebből továbbítandó kiadás: 1 179 ezer forint, tényleges költségvetési kiadás: 45 917 ezer forint.

Ha a tényleges működési bevételeket és kiadásokat viszonyítom egymáshoz, akkor a féléves mérleg azt mutatja, hogy a bevételünk 19.912 ezer forinttal kevesebb, mint a kiadás, melyet a tartalékunkból tudtunk kifizetni.

Részleteiben a kiadások az alábbiak szerint alakultak:

Illetmények időarányos terv: 7 035 ezer forint, teljesítés 6 673 ezer forint, ebből a lelkészeknek kifizetett illetmény 2 738 ezer forint, közüzemi számlák összege: 795 ezer forint, melyet ha a bevételekhez viszonyítunk (egyházfenntartói járulék, perselypénz), ami 5 490 ezer forint volt, akkor fedezi az adómentessége. Alkalmazottak illetménye időarányosan a tervezett szintjén alakult.

Törvényes terhek időarányos terv 2 700 ezer forint, teljesítés 1 965 ezer forint. Itt a teljesítés a bér és határidő függvénye. A június havi bér után a járulék befizetési kötelezettség július 12.

Dologi kiadás időarányos terv: 4 080 ezer forint, teljesítés 5 305 ezer forint. Itt szeretném megemlíteni, hogy a Könyvtár és Levéltárnál jelentkező kiadás bevételi fedezete biztosítja a többletkiadást. A többi dologi kiadások teljesítése megközelítőleg reálisan alakult a tervezethez viszonyítva, kivétel a fűtés- és világítás, ahol a tervezéskor még nem volt ismeretes, hogy a fűtési idény elhúzódik, a tervezés pedig az előző év tapasztalati adatok alapján történt.

Javítás, karbantartás, tatarozás időarányos terv: 8 798 ezer forint, teljesítés 8 712 ezer forint. Itt a megtakarítás azért mutatkozik, mert részben az elvégzett munkák számláinak kifizetései áthúzódtak július hónapra, vagy a tervezett munkálatok nem fejeződtek be június 30.-ig, de voltak olyan munkák is amik az első félévben úgy adódtak, hogy nem terveztük. Ilyen volt pl. a Templom u.12.-ben a csőtörés.

Az alábbi karbantartásokat, javításokat, felújításokat végeztük el az első félévben melyeknek számlái már ismertek, de kifizetésük csak részben történt meg, így a féléves beszámolóban nem minden szerepel.

Templom u.12. csőtörés helyreállítása, feltáráshoz épületgépészeti terv készíttetése, villanyszerelés, lépcsőházi automata cseréje, zárjavítás, gáztűzhely javítás, gázkazán javítása, konvektor tisztítása, udvar rendbevétele, kőműves munka, mely összesen 1 302 ezer forintba került.

Bünker köz 4. Kémények, tető felújítása, kisebb javítások 1 145 ezer forint összegben.

Gyülekezeti helyiségben izzók cseréje, világítás kapcsolók cseréje, tűzoltó készülékek ellenőrzése, karbantartása összességében 219 ezer forint összegben.

Ravatalozónál lépcső készítése 619 ezer forint értékben, temetői utak kövesítése 509 ezer forintért.

Oltár felújítása 6 46 ezer forintért.

Óvodai munkálatokra kifizetett számlák értéke: 15 241 ezer forint, már meglévő számlák melyek még nem lettek kifizetve 13 159 ezer forint. Végleges Óvodai számlák kifizetés egyeztetése Hunyadival folyamatban.

Orgona felújítása megtörtént, a számla is megérkezett, de kifizetése áthúzódik második félévre, mely 8 028 ezer forint lesz.

510 Gépjárműköltség időarányos terv: 375 ezer forint, teljesítés 303 ezer forint. Itt megtakarítás a javítás,- karbantartáson mutatkozik a tervezethez képest.

512 Egyébkiadás időarányos terv: 7 400 ezer forint, teljesítés 7 162 ezer forint. Itt többletkiadás időarányosan a reprezentáción és egyéb kiadáson mutatkozik, melyből 400 ezer forint könyvvizsgálói díjat az Országos Egyház meg fog téríteni.

Összességében, ha a tényleges működési kiadások és bevételek alakulását nézzük, akkor a működéssel kapcsolatos bevételeink nem fedezik a kiadásainkat, de ezt már a költségvetés tervezésénél is tudtuk, hogy az Óvoda felújítását csak a tartalékból tudjuk rendezni. Az oltár felújításához nyert 2 millió forint pályázati összeget csak 2011-ben fogjuk megkapni.

Az elkövetkezendő időben arra kell törekednünk, hogy nagyobb felújítást, beruházást csak akkor tervezzünk, ha pályázat útján tudunk hozzá támogatást nyerni.

Hajnal Jánosné

A remény nagykövetei – Újabb svéd kórus adott koncertet Sopronban

2010. augusztus 6-án, pénteken este 18 órakor a soproni evangélikus templomban újabb svéd kórus énekelt Gävle-ból. Ezúttal a Hoppet (Remény) Ifjúsági Kórus volt a vendég. Az őket fogadó idegenvezető ezúttal is Lautner Anikó, az estet köszöntő lelkész pedig Gabnai Sándor esperes volt.

A Stockholmtól északra, 180 km-re található Gävle nevű város Svédország 13. legnagyobb városa a maga 90.300 lakosával. A város egyik szökőkútja körül négy meztelen figura táncol, acéltestük villog a fényben, még borús ég alatt is. Lábujjaik középen majdnem összeérnek, törzsük hátrafeszül, karjaikkal fejük fölött kaszálnak, mintha ebben a pillanatban rebbennének szét a feltörő vízsugarak elől. Ez a svéd, japán, magyar állampolgársággal egyaránt büszkélkedhető szobrász, festő, Wanger Nándor műve. Ő mondta: „Mi vagyunk a kapcsolópont Kelet és Nyugat között."

„A Hoppet (Remény) Ifjúsági Kórus a hit, a reménység, a bizonyságtétel kórusa. Érzik, látják az ige megtestesülését ajkaikon: *Bizony, bizony mondom néktek: Aki én bennem hisz, örök élete van annak. (Jn, 6.47).* Ezzel a lelki elkötelezettséggel hallgassák ma este őket, kérem" – mondta köszöntőjében Gabnai Sándor evangélikus esperes. – A reménység utoljára hal meg. Mert Jézus velünk van, odafigyel ránk, meghallgatja imáinkat, reményt, önbizalmat ad gondjaink közepette. Terheink hordozása könnyebb, ha érezzük minden pillanatban, hogy Ő velünk van. Fájdalmainkat, keresztjeinket tegyük le ma este. S ahogy így hallgatjuk a kórus énekét, ne feledjük mindeközben, kinek kell hálásnak lenni érte!"

A kórus repertoárjában széles skálát ölel át: műsorukban egyaránt szerepel svéd vallási ének fiataloknak, svéd és ír népi zsoltárok, Michael Jackson, gospel, pop- és modern svéd zene. A 20 tagú kórus 14-24 éves lányokból áll Hille és a Hille församling gyülekezetből, Gävle város képviseletében. A kórus tagjai amatőrök, az éneklés öröme hozta őket össze. Vezetőjük Ellen Weiss, 34 éves, zenei vezetőként, karmesterként és templomi zenészként dolgozik a gyülekezetben. A kórus tagjai két éven keresztül dolgoztak azért, hogy ez az út összejöjjön anyagilag.

A kórus ezen az esten magával ragadta a soproni közönséget. Fiatalságuk, mosolyuk, hitük fénye és ereje betöltötte a templomot. És még valami. Az ifjúság szeme mindvégig a karnagyon volt hol boldog szeretettel rákacsintva, hol keze után egy lélegzetként együtt élve vele. Keze úgy beszélt, hogy akár a hátánál is énekelhette volna a kórusa. Ez a fantasztikus kölcsönös bizalom adta erejüket. Valóban: a hit, a reménység, a bizonyságtétel kórusa. („*Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságtok lészen; de bízzatok: én meggyőztem a világot.*" (Jn16,33) Ellen úgy volt együtt kórusával, és a zenével, hogy néha azt figyeltem, nem repülnek e mindjárt a levegőbe. „A svédek mások" – szokta mondani a köztük húsz esztendeig élt barátnőm. Valóban mások: pozitív életszemléletük, humoruk, emberi tartásuk önmagában is erőt adhat nekünk. Most is, válságaink idején!

Szöveg és fotó: Csiszár Ágnes

Időutazás az Orlandoval

Valamikor a 80-as években a veszprémi Lovassy Gimnáziumban nagyszerű kórusélet volt - gondolom, így van ez ma is. Volt időszak, amikor öt különböző kórus működött a gimiben, néhányan többen is énekeltek – valószínűleg senki nem énekelt mindegyikben, legalábbis nem tudok róla, hogy lett volna, aki a női és a férfikarban is benne volt.

Hálás vagyok, hogy akkor ott lehettem ebben a körben. És amikor másodikos koromban az énektanárnő meghívott a nyolctagú Belcantóba énekelni – nos, nem emlékszem életemben még egy olyan eseményre, amit ekkora megtiszteltetésnek éltem volna meg. Kamaszkori viharaimban, önértékelési zavaraimban ez segített: ehhez az éneklő közösséghez tartozom. Ma már tudom, ezek az évek adták meg azokat az alapvonásokat, értékeket, amelyektől egy életen át nem lehet megszabadulni, csak szív- és agyátültetéssel. Nem is akarok.

Aztán jött az érettségi, katonaság, egyetem, munka messze Veszprémtől - és én kikerültem ebből a körforgásból. De azok, akik Veszprémben és környékén maradtak vagy oda visszatértek, tovább akarták éltetni azt az örömöt, azt az énekkari kultúrát, ami addigra anyanyelvükké lett. Így született az a kórus, ami a veszprémi várban egy ifjúsági klub pincéjében próbált (s aminek pár évig én magam is tagja lehettem), és ebből a talajból táplálkozik a tíz éve alapított Orlando énekegyüttes is, amely augusztus 7-én este énekelt templomunkban, és amely a másnapi istentiszteleten is szolgált a gyülekezetnek. Tagjai közül többekkel énekeltem együtt legalább egy-két, vagy akár tizenkét évig.

Számomra ez az este időutazás és belső utazás volt: szembesülés azzal, amit annakidején kaptam, és ami ma is igazából fontos számomra. De ugyanígy időutazás és belső utazás lehetett mindannyiunk számára, és nem csak huszonegypár év távolságba. A kórus az énekirodalom mostanában feltárandó, csodás szeletének bemutatására vállalkozott: a reneszánsz és korai barokk egyházi énekes zene alkotja repertoárjuk gerincét. A kórusművek, amelyek megszólaltak, legalább három-négyszáz évesek. De belsőutazás is, hiszen amiről szólnak, az isten¬keresés és az Istenre találás, olyan alapélményünk, amely nélkül mi magunk sem lennénk azok, akik vagyunk: tudva-tudatlanul mi mindannyian a kegyelmes Istenből élő emberek vagyunk, és bármennyire is szeretnénk, ezt elfelejteni sem lehetne másként, mint szív- és agyátültetéssel. De akkor mi marad belőlünk, amire azt mondhatjuk: én? Van, ami biztos,

mint a hajók mélyén a tőkesúly: ha nem is látszik, az tart bennünket egyenesben. Jézus Krisztus tegnap, és ma és mindörökké ugyanaz - mondja a Zsidókhoz írt levél szerzője. Ezt a mindig ugyanúgy jelenlévőt hirdetik ma este a dalok, nem huszonöt, nem is háromszáz, hanem kétezer év távolából.

Ez az este nem csak időutazássá vált, hanem belső utazássá is: én magam nem csak régi barátokkal, és mindannyian közösen nem csak rég elhunyt mesterekkel találkoztunk, hanem szívünkben azzal is, aki annakidején őket is megihlette, és aki tegnap és ma és mindörökké ugyanaz.

Hegedűs Attila

Hídépítés – izlandiakkal

Jó volt látni, hogy néhány napra a nyáron is benépesült a Templom u. 12. egyik lakása: az ifi-terem! Itt is köszönjük a lehetőséget, hogy két vidéki (egy répcelaki és egy révfülöpi evangélikus) licista diákunk ezen a helyen láthatott vendégül 4 izlandi lányt, és használhatták a gyülekezet teakonyháját. Köszönjük szépen!

De miért éppen Izland? Ahol nincsenek fák, nincsen több 300 ezer embernél, nincsen meleg soha, nincsen más, csak gejzírek, meg (egyre jobban füstölő) kitörő vulkánok? Még a politikát sem veszik komolyan, hiszen Reykjavíkban egy komikust választottak meg főpolgármester-jelöltnek… és egyébként is hetekre megbénítják Európa légiközlekedését…

Ja, hogy majdnem 100%-ban evangélikusok? Ja, hogy Ordass Lajos izlandi nyelvről fordította le a 17. századi híres költőjük, Hallgimur Petturson Passióénekeit? Ja, hogy személyes kapcsolatok szintén nagyon természetes emberek?

Tavaly augusztusban Hollandiában voltam az Atlantic Bridge nevű keresztyén ifjúsági szervezet konferenciáján, ahol nagyon jó barátságba kerültem egy izlandi evangélikus ifivezetővel. Elkezdtünk beszélgetni, hogy a szervezet kulcsának számító ún. Bridgebuilders Club (Hídépítő Csoport) létrehozása mindkettőnk szívügye, ezért jó lenne, ha – a megalakulás után – meglátogatnánk egymást. A diákcsoportok számára szóló program ugyanis két évre szól, a havi találkozókon egy meghatározott kurrikulumot teljesítünk, amely során különböző identitás, kulturális és vallási kérdések kerülnek elő, aztán az első év végén egy európai cserét bonyolítunk, majd részt veszünk közösen a nemzetközi ifjúsági fesztiválon (az idén augusztus elején Kőszegen, jövőre Csehországban), a második évben pedig már nagyobb szerepet kapnak a keresztyén értékek, és a végén egy amerikai cserekapcsolat realizálódhat.

Ez utóbbi ismerősen hangozhat sokak számára, hiszen ugyanezzel a szervezettel kapcsolatban álló mosonmagyaróvári fiatalok philadelphiai júliusi hajóbalesetével tele volt a hazai média is. Igen, az, amikor Dóra és Szabolcs életét veszítette a Delaware folyóban. Egyik este ezért most a fesztiválon közös gyászistentiszteletre gyűltünk össze a kőszegi evangélikus templomba, hogy emlékezzünk a két fiatalra, akik 2009 decemberében még részt vettek ugyanitt, a kőszegi hétvégi előkészületi alkalmon…

De erre a fesztiválra már egy olyan hét után mentünk, amit az izlandi 20 fős csapattal együtt töltöttünk. Fogadtuk őket Bécsben, körbejártuk Sopront, még az evangélikus templom tornyába is feljutottunk. Kirándultunk Budapesten, Kapolcson a Művészetek Völgyében, és két felejthetetlen napot töltöttünk Balatonszárszón. Ezenkívül családoknál aludtak, többször játszottunk a gyülekezeti teremben, ami igazi kis közösséggé formált bennünket. Jó készülni arra, hogy február végén meglátogathatjuk őket. (A találkozóról készült képek megtalálhatóak a http://picasaweb.google.com/balazs.mesterhazy/IcelandersInHungary# oldalon.)

Mesterházy Balázs

Emlékezés Zeberer Mihály gondnokra

Egy olyan testvért kísértünk tíz éve utolsó földi útjára a soproni temetőnkbe, aki kezdettől fogva, miután a gyülekezete közösségében megerősödött a Krisztus-hitben, benne állt és szolgált az utolsó vasárnapig, amikor még részt vett a 9 órai német istentiszteleten. A német ajkú gyülekezetnek, amely a kitelepítés után sajnos igen megcsappant, hosszú időn keresztül hűséges gondnoka volt. A gyülekezet gazdasági életében, földügyekben, temetőrendezés kérdéseiben mindenkor hozzá lehetett fordulni, ő ismerte, mint szőlősgazda is a legjobban, és mint soproni származású, akinek szülei, testvérei is a gyülekezetnek aktív tagjai voltak.

Ha külföldi vendégek, egyházi vezetők érkeztek a gyülekezet megismerésére, akik templomunkban szolgálatot is végeztek, és vendégül láttuk őket, Mihály testvér sokakat meghívott a házához, vendégül látva őket az ő „Buschenschank"-jában. A szőlősgazda a saját termelői borával, kiváló minőségű kékfrankosával tudta megkínálni mindenkor a vendégeket, külföldieket. …

Nem maradhat említés nélkül testvéreinek, azok gyermekeinek nyújtott segítőkész szeretete, amit a gyermekáldás nélküli házasságban élő nagybácsi nyújtott nekik. Különösen korán özvegyen maradt nőtestvére szorult rá a testvéri segítségre, aki sok gyermeket nevelt egyedül. Mindegyiknek keresztapja volt, „kiházasította" őket és ott állt mögöttük a templomban az oltár előtt, mint keresztapa-násznagy. E fiúk közül Zsolt gyülekezetünk gondnoka volt, egyik unoka pedig gyülekezetünk mostani felügyelője.

Hadd idézzek emlékére a temetésén elhangzott imádságból:

Élő urunk és Megváltónk! Köszönjük, hogy megismertetted vele a legkisebbek, a rászorulók közötti szolgálatot. Köszönjük, hogy a vérszerinti családon túl a gyülekezet nagy családjában is szolgálatot adtál neki. Köszönjük, hogy híddá tetted őt, hogy a kitelepített és külföldi evangélikusokkal való kapcsolatok révén jobban egymáshoz találjunk, megismerjük egymást és közel kerüljünk egymáshoz. Add, hogy Benned gyümölcstermővé lehessen életünk, hogy szolgálatunkat elvégezve találkozhassunk a feltámadás napján, a Te érdemedért Krisztusunk. Ámen.

Szimon János

100 éves a Győri Diakonissza Anyaház

Neumann Jánosról mesélik, hogy az unokái, akik nem találkozhattak a nagypapával korai halála miatt, amikor eszméltek, és szóba jött híres felmenőjük, azt hitték, hogy ő valamikor a középkorban élhetett. Pedig éppen csak hogy elkerülték egymást.

Hasonló időbeli tévedés áldozata vagyok én is. Amikor gyerekkoromban, az 50-es években családi kapcsolataim révén megfordultam több diakonissza nővér otthonában, munkahelyén, biztos voltam benne, hogy egy örök idő óta fennálló rendszerbe kapok betekintést. Közben akkor a győri diakonisszák sokkal rövidebb szolgálati idővel rendelkeztek, mint én ma. Csak 96 éves korában meghalt nagynéném, Alíz nővér irataiból tudtam meg, hogy az első diakonisszák 1910-ben érkeztek Pozsonyból Győrbe. Erre emlékeztek a közelmúltban a győri Öreg templomban.

Egyre kevesebben vagyunk, akik még emlékszünk Dóra nővérre, Erzsébet nővérre, Márta nővérre, Adél nővérre, Lídia nővérre, Emi nővérre, Vali nővérre, Annus nővérre… Több név hirtelen nem jut eszembe, de nem is fontos, hiszen rájuk vonatkozik a latin rövidítés: QNDS = akiknek a nevét Isten ismeri, hiszen ők tudatosan „anticelebként" tették dolgukat (idézet Weltler Rezső anyaházi lelkész megemlékezéséből). Mondjunk hálát életükért és szolgálatukért!

Hajduné Siklósi Zsuzsa

DAS BESTE KOMMT NOCH

Wer sich im Fernsehen einen Krimi anschaut, was hofft der? Dass am Ende der Übeltäter geschnappt wird und sein unheilvolles Werk nicht länger fortsetzen kann. Anders gesagt: die Hoffnung, die Erwartung ist, dass das Gute siegt.

Auch Liebesgeschichten, zum Beispiel im Fernsehen, haben ein ähnliches Strickmuster. Man fiebert, bangt, hofft mit, dass Missverständnisse oder bestimmte Umstände, die zwei Menschen, die sich eigentlich lieben, auseinandergebracht haben, nicht das letzte Wort sprechen; man hofft, dass die Liebenden doch wieder zusammenfinden, zusammenkommen, sich schließlich in den Armen liegen. Man hofft: Alles wird gut!

Karl Marx hat seinerzeit der Religion, und er hatte dabei das Christentum im Blick, vorgeworfen, dass sie, die Religion, Opium des Volkes sei. Ein Rauschmittel, um die harte Wirklichkeit auszuhalten, zu ertragen, statt endlich anzufangen, die harte Wirklichkeit zu verändern. Man kann auch immer wieder hören, Religion sei eine Vertröstung für Menschen, die sich mit der Tatsache des Todes nicht abfinden können und deshalb das ewige Leben erfinden. Es gibt die Ansicht, glaubende Menschen würden das Leben besser, schöner reden als es tatsächlich ist, und sie würden den Tod versüßen durch die Vorstellung ewigen Lebens.

Was gilt? Was ist die Wirklichkeit? Ist das Leben ein Auf und Ab mit einem endgültigen großen Ab, dem Fall in den Tod, alles aus und vorbei, oder gilt doch das „Alles wird gut!", ein Happy end, ein glückliches Ende, ein endgültiges Auf, nämlich Auf-Stehen, Auf-erstehen?

Nicht nur bei einem Krimi, nicht nur bei einer Liebesgeschichte im Film gibt es die große Hoffnung: Alles wird gut. Sie scheint überhaupt zum Strickmuster unseres Lebens zu gehören. In welcher misslichen, gefährlichen, schlimmen, traurigen Situation wir auch drinstecken, wir hoffen: es bleibt nicht so, es wird besser, uns wird geholfen, wir werden gerettet. Es ist die Hoffnung, die Gott in

unser Herz gepflanzt hat. Und die Bibel steckt voller Geschichten und Texte, die uns sagen, uns zusprechen: diese Hoffnung trügt nicht, sie läuft nicht ins Leere, sie findet Erfüllung, im Diesseits schon und ewig. Auch die beiden folgenden biblischen Worte sind Beispiele dafür, dass die Hoffnung auf ein glückliches Ende in allem, was geschieht, sich auch erfüllt.

„Lass dein Schreien und Weinen und die Tränen deiner Augen; denn deine Mühe wird noch belohnt werden, spricht der HERR", so heißt es in einem Wort aus dem Jeremia-Buch (Jer 31,16). Es ist ursprünglich zu Müttern gesagt, deren Kinder einst von den Babyloniern in die Gefangenschaft verschleppt wurden. Diesen Müttern in ihrer Traurigkeit, in ihrem Schmerz wird zugesagt: die Mühen, die Anstrengungen, die Kinder großzuziehen, waren nicht umsonst und vergeblich; die Kinder haben eine Zukunft, auch im fernen Land, ja einige werden sogar das Ende der babylonischen Gefangenschaft noch miterleben. Durch die Kinder und alle nachfolgenden Generationen schreibt Gott die Geschichte weiter, eine Geschichte, die gut ausgeht,

wie schon angesprochen, in dieser Weltzeit schon und in Ewigkeit. Der ewige Ausblick findet sich im folgenden Wort aus dem 2. Korintherbrief, wenn dort der Apostel Paulus sagt: „Unsere Trübsal, die zeitlich und leicht ist, schafft eine ewige und über alle Maßen gewichtige Herrlichkeit" (2 Kor 4,17). Christlicher Glaube lebt davon, dass das Beste, das Größte, das Herrlichste uns erst noch bevorsteht. Und es wird alles, was uns jetzt zusetzen und zu schaffen machen kann, als unbedeutend erweisen.

Paulus ist ja selbst ein Mensch gewesen, der durchaus an seelische und körperliche Grenzen seines Lebens gestoßen ist; aber er hat dabei eine Erfahrung gemacht, nämlich, dass aufrichtende Kraft und Macht immer zumindest ein Stück größer gewesen ist als niederdrückende Kräfte und Mächte. Paulus kann die aufrichtende Kraft und Macht mit Namen benennen: es ist der auferstandene Jesus, durch den Gott auch ihn ergriffen hat, ihn belebt, aufstehen und auferstehen lässt. Auf ewig wird alles gut. Das ist die Aussicht.

Im Abschnitt des vorhin zitierten Wortes aus dem Jeremia-Buch findet sich auch die Zusage Gottes an sein Volk: „Ich habe dich je und je geliebt, darum habe ich dich zu mir gezogen aus lauter Güte" (Jer 31,3). Zur Liebesgeschichte des Gottes Israels gehört seine Offenbarung, sein Sich-Zeigen in Jesus. Gottes Menschwerdung unterstreicht, wie sehr ihm an uns Menschen gelegen ist. Und wo Jesus ist, möchte Gott auch uns haben. Jesus lebt, ist im himmlischen Leben, und das ist darum auch das Ziel unseres Weges. Die, die Gott liebt, möchte er ganz in seiner Nähe haben. Darum kommen wir weiter auf unserem Weg; Gott lässt uns aufstehen, auferstehen, schenkt uns am Ende auch noch den Höhepunkt des Lebens, das Beste, mit Paulus im 2. Korintherbrief gesprochen, „eine ewige und über alle Maßen gewichtige Herrlichkeit". Und diese Aussicht soll schon unser Leben hier und jetzt bestimmen, in dem wir selbst als von Gott Bewegte und Belebte das Beste für die Schönheit des Lebens sagen und tun. Auch auf diese Weise scheint das Licht des Himmels, der kommt, schon heute auf die Erde.

Mit geschwisterlichen Grüßen
Ihr/Euer
Volker Menke, Pfr.

Herzliche Einladung

auch zu den deutschsprachigen Veranstaltungen unserer Kirchengemeinde: **Gottesdienst** sonntags um 9.00 Uhr; **Wochenpredigt** donnerstags um 17.00 Uhr; **Konfirmandenunter-richt** nach Absprache mit den Jugendlichen und ihren Eltern; **Kindergruppe** für Kinder im Alter von 6-13 Jahren jeden zweiten und vierten Mittwoch eines Monats um 16.30 Uhr; **Jugendgruppe** jeden ersten und dritten Freitag eines Monats um 19.00 Uhr; **Glaubensgesprächskreis** jeden zweiten und vierten Freitag eines Monats um 19.00 Uhr; **Gemeindenachmittag** (auf Deutsch und Ungarisch) jeden ersten Mittwoch eines Monats um 15.30 Uhr in den Räumlichkeiten des Ev. Altenheims.

(Nähere Auskünfte bei Pfarrer Volker Menke, Templom utca/Kirchgasse 12, Sopron/Ödenburg, Tel. 99/322-674)

Minden napra egy alma

Amikor az elmúlt tanév derekán a Hunyadi János Evangélikus Óvoda és Általános Iskolában belevágtunk az iskolagyümölcs-programba, talán mi magunk sem számítottunk alsó tagozatos kisdiákjaink ekkora lelkesedésére.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal valamint az Európai Unió által támogatott program szándéka szerint minden kisdiák, minden tanítási napon egy darab, mosolygós almához jutott hozzá – térítés nélkül - azzal a nem titkolt szándékkal, hogy elősegítse az egészséges táplálkozási szokások kialakulását valamint a túlsúlyosság és az elhízás elleni küzdelmet. A program nem titkolt célja még ezek mellett a hazai termelők támogatása is volt.

Az első napokban, hetekben mi magunk se hittük, hogy a gyerekek nem unják meg a mindennapi almát. A kezdeti lelkesedés múltával kreatív szülők és pedagógusok segítségével sikerült az almákat más módon is felhasználni: készültek az igazán 100%-os almalevek, az almás piték, almás torták és sok-sok egyéb finomság.

„A program célja: Az általános iskolák 1-4. évfolyamos tanulóival megkedveltetni a gyümölcsök fogyasztását…" – szólt a projekt tájékoztatójának első két sora. Hogy sikerült e megkedveltetni a mindennapos gyümölcsfogyasztást? Valószínűleg igen, mivel a program olyannyira elnyerte a tanulók, szüleik és a pedagógusok tetszését is, hogy úgy döntöttünk az idei tanévben is csatlakozunk, hogy jusson minden napra egy alma.

Németh Gábor
tanító
Hunyadi János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola

Rendhagyó évvége

Izgatottan készülődtek a soproni Hunyadi iskola alsós tanulói és pedagógusai június első hetére. Az elsősöket érdekes programok várták az iskolában és a környező erdőkben, a 2., 3., 4. évfolyamok diákjaival kiköltöztünk a Brennberg-völgyi Ifjúsági Táborba.

Június 8-án reggel gyerekzsivajtól volt hangos a völgy. Amint elfoglaltuk a 6 fős faházakat, már kezdődtek is a programok.

Erdei túra, hegygerincre fel, völgybe le, árkon át, patakon vissza, békával, szalamandrával, sünnel, mókussal, madarakkal.

A közelgő nyár veszélyeire a Soproni Rendőrkapitányság munkatársai segítségével hívtuk fel a figyelmet, segítséget nyújtva a megelőzéshez is. Izgalmas kaland volt megfejteni a rendőrautók titkait. Ide kapcsolódott az elsősegélynyújtás, melyben iskolánk védőnője segítette az érdeklődőket.

Melyik gyerek ne szeretné a kutyákat? De hogy kell bánni velük? …. A Sopron Holding munkatársai válaszolták meg a kérdéseket. Kedvcsinálónak egy fekete kölyökkutyát is bemutattak.

Játszottunk, sportoltunk, kosarat fontunk, nemezeltünk, erdei manókat és tündéreket készítettünk.

Este jól eső fáradtsággal irány az ágy! De nem könnyű az elalvás anya nélkül. Egy kis duruzsolás, egy mese, egy simogató kéz, és már itt is az álommanó.

A legkedvesebb program szerintem mégis a madárgyűrűzés volt, ahol a szerencsés csoportok akár 5-6 madárfajt is megfigyelhettek egészen közelről ornitológus vezetésével.

250 gyerek táboroztatása sok munka és hatalmas felelősség, de a vidám gyermekarcokból csillogó szemek új erőt adnak!

Jövőre, veletek, ugyanitt?! Talán?!

Kladler Gabriella
tanító

Nyári audiovizuális tábor

„Meg kell hallgatnunk és meg kell értenünk a múlt közöttünk élő szemtanúit, az idősebbeket, a szülőket, nagyszülőket, szomszédainkat. El kell mesélniük saját történetüket, hogy közösen elmondják a XX századi magyar valóságot, a miérteket és a hogyanokat. Adják át a múlt nehéz tanulságát, hogy a felnövekvő generációk vihessék tovább és beépíthessék a közös tudatba, a magyar társadalom lelkiismeretébe és józan eszébe."

Bajnai Gordon volt miniszterelnök úr beszéde 2010. április 15-én, az Emlékpontok Nyitórendezvényén

Emlékpontok
mondd el, hogy tudjuk!

Iskolánk, a soproni Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola az Emlékpontok – Audiovizuális emlékgyűjtés programhoz csatlakozva vállalta, hogy a következő tanév során diákok egy csoportja részletes történelmi és módszertani felkészítés után 25 interjút készít idős emberekkel, melyekben feltárul életútjuk egy kiemelt pillanata. Az európai uniós pályázat azon a felismerésen alapul, hogy a közelmúlt történelmi eseményeinek feldolgozatlansága akadálya a társadalmi együttműködés erősödésének, ritkábbá válik a párbeszéd a különböző generációk között.

A hagyományos tanítási módszerek nem feltétlenül tudnak ezen a problémán segíteni, létfontosságú pedig, hogy a fiatalok megismerjék és elismerjék környezetük múltját. Olyan módszereket érdemes tehát keresni, amelyek eredményesebben közelítik a diákokat az idősebbek felé, kreativitásra és együttműködésre sarkallnak. A projekt hazánk XX. századi történelmének feldolgozását és alaposabb megismerését célozza a nálunk eddig ritkán alkalmazott, az eseményeket átélő személyek megkérdezésére épülő ún. „elbeszélt történelem" módszerének segítségével.

Elsődleges feladatunk az érdeklődő diákok megkeresése volt, nagy örömünkre 20 fiatal jelentkezett. Számukra nem csak az idősekkel való beszélgetés megszervezése komoly feladat, hanem a kamerával felvett nyersanyag vágása, szerkesztése is. Mivel igen időigényes és sokrétű ez a munka, a nyár folyamán közülük 12-en vállalták, hogy a szabadidejükben elkezdik az interjúzást. Augusztus 16-tól 19-ig tartott a tábor. Minden nap reggel 9-től délután 4-ig dolgoztunk az iskola épületében, ahol egy technikailag jól felszerelt kis stúdiót kaptunk. A diákok többféleképpen gyakorolták az interjú-helyzetet, mielőtt „élesben" dolgoztak volna, nemcsak azt élték át, milyen nehéz kérdezni, hanem azt is, milyen nehéz az embernek saját magáról, az emlékeiről, az életéről beszélnie. De számos humoros pillanat is adódott, például mikor az egyik felkészítő tanárnőt, Gyöngyi nénit kérdezhették arról, milyen diákcsínyeket követett el annak idején.

Aztán elkezdődött a tényleges munka, csoportokba szerveződve kerestük meg az interjúalanyokat. Előre meghatároztuk, ki fog kérdezni, ki lesz az operatőr, ki és milyen szavakkal köszöni meg a néninek vagy bácsinak a beszélgetést. Felemelő, megrázó élményekkel gazdagodtunk mindegyik utunk során. Eddig 11 interjút

készítettünk, de nem volt köztük olyan, amelyikben nem esett volna szó emberfeletti vállalásokról, kilátástalannak tűnő élethelyzetekről, és példaértékű összefogásról, segítségnyújtásról.

Előfordult, hogy diákjaink a könnyeikkel küszködtek a nehéz sorsokat és veszteségeket hallgatva, és jó volt látni, milyen udvarias, együttérző, figyelmes és nem utolsó sorban türelmes fiatalokká váltak a beszélgetések során.

A projekt nagyja még hátravan. De megkönnyebbülve látjuk, hogy a gyerekek értelmet látnak a feladatban, szívvel-lélekkel vesznek részt a munkában, és felkutatják a családjukban, szűkebb környezetükben azokat, akiket szeretnének megkérdezni a múltról. Felismerték, milyen nagy kincs, amit az idősek mesélnek nekik. Reméljük, a lelkesedésük kitart, és élettapasztalatként maguk is kamatoztatni tudják mindazt, amit hallanak.

Czibur Lászlóné, Csehi Bernadett

Gondolatok az ifjúsági munkáról

Az elmúlt másfél év sok örömét és persze sok terhét is az ifjúsági munka felpörgése jelentette gyülekezetünkben. Az örömöt az ifjúsági csoport létrejötte jelentette, a gondot ebben a teljesen természetesnek látszó folyamatban egyedül az okozta, hogy ennek az elmúlt években szinte nem voltak előzményei. Arról szeretnénk beszámolni, „ami nélkül nem megy" az ifjúsági munka. Nem teológiailag, nem is elméletileg közelítjük meg ezt, hanem a gyakorlat szempontjait figyelembe véve módszertani dolgokról szeretnénk beszámolni. Nem az Isten munkájáról szeretnénk vallani, hanem az ifjúsági csoportot vezetők feladatáról.

A gyülekezeti ifjúsági munka szervezése az információgyűjtéssel kezdődik. Névsorok, lakcímek, telefonszámok gyűjtése, hívogató plakátok készítése, hittantanárok megszólítása, az utóbbi években konfirmált fiatalok megkeresése, hirdetés az istentiszteleten – mind az előkészítő feladatok része.

Meghatározó dolog a célkitűzés megfogalmazása. Fontos, hogy minden résztvevő tudja azt, hogy mi történik és milyen sorrendben. Az ifjúsági alkalmainkat péntekenként fél 7-től 9-ig tartjuk, rendje pedig a fiatalok életkori sajátosságait figyelembe véve a következő: éneklés, beszélgetés meghatározott téma alapján, közös vacsora, játék.

Az ifjúsági óra anyaga lehet bibliai történet, de lehet ugyanígy egy téma, a problémaorientált anyagválasztás szempontjaira figyelve. Az óra anyaga lehet egy tematikus sorozat része, vagy lehet egy bibliai könyv fejezeteinek rendje szerint. Az elmúlt tanévben a fiatalokat érintő élettémák feldolgozását kezdtük el, és e tematika alapján haladunk tovább szeptembertől. Főbb témaköreink voltak: divatos témák (pl. öltözködés, reklám, munka…), igényeink (pl. siker, tolerancia, érték…), magunkról (pl. keresztjeink, szavaink, elhivatás…), értelem és érzelem (pl. szeretet, elkötelezés, könyörületesség…)

A témák feldolgozása mindig kreatívan, játékos formában történik. Fontos, hogy a fiatalok a bennük felmerülő kérdéseket feltehessék és azokra közösen választ találjunk.

Lényeges kérdés a tárgyi környezet megteremtése. A soproni gyülekezet abban a kedvező helyzetben van, hogy az ifjúsági munka számára egy külön helységet tud biztosítani. A Templom utca 12. sz. alatt található termet decemberben vehették birtokba a fiatalok, melyet egyre jobban magukénak érezhetnek. Ez annak is köszönhető, hogy aktívan részt vettek a szoba kialakításában, berendezésében, csinosításában. Reménységünk szerint – a külföldi adományoknak köszönhetően - rövid időn belül a konyha és a vizesblokk is használhatóvá válik, így más gyülekezeti csoportok „otthona" is lehet.

A pénteki alkalmakon túl nagy hangsúlyt fektettünk a szabadidő közös eltöltésére, hogy ezzel is példát és lehetőséget adjunk a tartalmas, örömteli együttlétre.

Így jutottunk el együtt Lutzmannsburgba fürdeni, csokoládé-kóstolóra, korcsolyázni, éjszakai túrára, ezen kívül többnapos együttléteket is szerveztünk. Ősszel a budavári gyülekezet látta vendégül csoportunkat, márciusban pedig kempteni konfirmandusokat fogadtunk. A nyár sem telt eseménytelenül: egy hetet töltöttünk Kemptenben, augusztusban pedig a tavalyihoz hasonló gyülekezeti ifjúsági tábort szerveztünk Kemenesmihályfán. A nyári programot közös grillezés, sátorozások tették még színesebbé. Ezekről az alkalmakról gyülekezetünk ifjúságának tagjai írtak egy-egy beszámolót.

Az intenzív együttlétek során a készségek és képességek figyelembe-vételével különböző feladatok találtak gazdára a csoport tagjai közt. Van, aki honlapunkat szerkeszti (www.soproni-ifi.g-portal.hu), más süteményekkel lep meg minket, zenészeink pedig az éneklések hangulatát teremtik meg, de nincs hiány játék- és barkácsmesterben sem.

Általában legalább két ifis csoport működik egymás mellett, az egyik a „kisifi”, a 9-12 évesek, másik a „nagyifi”, a 13-17 évesek. Közeli céljaink egyike, hogy a nagyifi mellett a kisifi is megkezdhesse működését gyülekezetünkben. Öröm számunkra, hogy a csapat formálódik, nagy az érdeklődés a szülők és a gyerekek részéről, már csak a lelkes és elkötelezett vezető hiányzik, aki szárnyai alá venné a kisebbeket.

Köszönjük a gyülekezet támogatását, és Isten áldását kérjük további munkánkra.

Mátisné Schlögl Patricia
Pityer Gabriella

Kempteni kirándulás

Az idei kempteni kirándulásunk hatalmas élmény volt a számomra. A többiek örömére visszaemlékezve, szerintem ők is így érzik. Utazásunk július 17-én kora reggel vette kezdetét. Már a buszon is jó volt a hangulat kis 20 fős soproni társaságunkban. Jó pár óra utazás után fáradtan, kicsit kócosan, de boldogan megérkeztünk a kempteni közösség templomához. Nagy szeretettel fogadtak minket német barátaink és családjaik. Nagyon szép érzés volt ott lenni velük, viszontlátni az ismerős arcokat, köszönteni őket. Miután mindenki megtalálta a „családját” egy üdvözlő áhítat vette kezdetét és megkaptuk az elkövetkezendő hét programját is. Az estét már mindenki „új otthonában” töltötte.

Másnap reggeli áhítattal kezdtük a reggelt majd a nap további felében szabadidőt kaptunk. Mi „családdommal” és „testvéreimmel” ellátogattunk a Kemptentől nem messze lévő Skyline Parkba.

Sokan mások is ellátogattak a vidámparkba, így egy kisebb csapatot alkotva jártuk végig a legkülönbözőbb hullámvasutakat és csúszdákat. Az egész napot itt töltöttük, nagy élmény volt és csak este értünk haza.

Hétfőn reggeltől egészen délig csak mi magyarok vettünk részt a programokon, hiszen vendéglátóink akkor még javában koptatták az iskolapadot, de persze mi roppant együttérzőek voltunk. ☺ A délelőtt során egy rövidebb túrát tettünk Wiggensbachba, itt is ebédeltünk. Délután a városban csoportokat alkotva, ekkor már német társainkkal együtt egy városismereti játékban vettünk részt, a városházán is jártunk, ahol kedvesen köszöntöttek minket, kis ajándékcsomagokat is kaptunk. Este a közösségi terembe visszatérve együtt játszottunk, beszélgettünk. Ezután mindenki hazatért. Mi aznap még elmentünk a családdommal moziba. Mókás dolog volt

németül megnézni egy filmet, de nagyon tetszett. Következő nap nagyot túráztunk, majd túránk célpontjáról, a hegy tetejéről egy óriási bob pályán száguldottunk lefele.

Utolsó nap délelőttjén gyárlátogatáson voltunk a CFS csomagológyárban, bemutatókat néztünk és kipróbálhattunk egy csomagológépet is. Délután ismét

kaptunk szabadidőt. Páran elmentünk a helyi strandra, de mások is víz közelében múlatták az időt aznap délután. Később búcsúesttel – és áhítattal zártuk a napot. Másnap reggel könnyes búcsút véve hazaindultunk.

Sok vidám percet töltöttünk együtt német barátainkkal, sokat nevettünk, új dolgokat ismertünk meg és legfőképp rájöttünk, hogy milyen jó érzés az, ha megérthetjük egymást német nyelvű emberekkel. Az én „családom" szeretetteljesen fogadott engem. Sok időt töltöttem velük, rengeteget beszélgettünk, szórakoztunk. Számomra az idei kempteni kirándulás felejthetetlen volt. A legjobban az tetszett, hogy bár különböző nyelveket beszélünk, és néha nehéz volt megérteni egymást, de mindig összetartva együtt voltunk, egy közösség lettünk. Bármikor, ha az utazás emlékeire gondolok, ez jut eszembe: nagy család.

Stánitz Veronika

Gyülekezeti kirándulás Nemeskéren

Májusban a gyülekezet szervezett egy kirándulást, ahol kisgyermekes családok, idősebb korosztály és néhány ifis vettek részt. Az út csupán fél óra volt, és miután megérkeztünk, részt vettünk egy áhítaton, az ottani templomot néztük meg, majd ezután a templom udvarán pokrócokat terítettünk ki és énekeltünk meg játszottunk. Miközben többen húst sütöttek és az ebédet készítették elő, az ifisek és még páran elmentek a focipályára, ahol tojásokat dobáltunk és sok más játékot játszottunk.

Közben a felnőttek beszélgettek és felügyeltek a pici gyerekekre. Mire visszaértünk a templomhoz, az ebéd már elkészült, mi pedig jóízűen elfogyasztottuk a húst. Hazaindulás előtt még beszélgettünk és énekeltünk, majd út közben még megálltunk Újkéren, ahol népművészeti tárgyakat néztünk meg. Aznap az időjárás is kedvezett nekünk, mert szépen sütött a nap így egy nagyon vidám napot tölthettünk el együtt. Jó volt együtt lenni.

Mátis Teodóra

Gyülekezeti „minitábor” 2010

Általában nem szokott gondot okozni az írás, szívesen dolgozok fel különböző témákat iskolai feladatokra. Ehhez a cikkhez is könnyen álltam hozzá, csak miután leültem, döbbentem rá, hogy nem is olyan egyszerű, mint gondoltam. Mégis mit írhatnék?! Hogy milyen jó volt? Jó volt. Leírjam percről-percre a programot, mint ahogy egy kisiskolás gyerek tenné?

Ez nem egy sima tábor volt, ezt nevezhetjük akár egy jól összeszokott csapat 3 napi együttlétének is, mivel a táborozók egy része régóta összejár, több közös utazásunk volt már. Voltak persze újak is, itt ugyanis mindenkit szívesen láttak.

Első este, mikor megérkeztünk mégis-csak játszottunk egy kis közösségépítő játékot, de ez cseppet sem volt a baj. A pár „újonc” is hamar beilleszkedett.

A tábor témája a hegyek voltak, ehhez kapcsolódtak az áhítatok és a beszélgetések is.

Második reggel hallhattunk egy igencsak figyelemfelkeltő áhítatot Isten és a szabadidő összehangolásáról. Nem titok, Mátisné Schlögl Patrícia tartotta. Nagyon megfogott, hogy olyan dologról szólt az egész, ami igazából minden nap megtörténik velünk, de senki, legalábbis nem sokan ülnek le és gondolkoznak el azon, hogy hogyan is kapcsolódik ez össze. Mi megnéztük, elemeztük, ábrázoltuk. Kő formájában a mi szabadidős tevékenységeinket, pl. ilyen a foci, persze mindenki más példát mondott. Ezeket a köveket egy vázába helyeztük. Homok formájában a kapcsolatot Istennel ábrázoltuk. Csodásan elfértek egymás mellett, sőt mi több kiegészítették egymást! Ez a téma nagy hatással volt rám, és egész táborban ez járt a fejemben. Jobban megfigyeltem a dolgokat, tényeket. S valóban: a homok pontosan befolyik a sok-sok kavics közé, és kiegészítik egymást, a homok tartja össze az amúgy ingatag köveket. Így van ez a mindennapokban is. Nemcsak egy hittan táborban, még egy átlagos semmittevős napon is.

A táborral kapcsolatban nem beszélhetek semmittevésről, ebédet főztünk bográcsban, sokat énekeltünk, nemezeltünk és zsugorkát készítettünk – minden pillanatot aktívan töltöttünk. A harmadik nap egy hatalmas túrát tettünk a Ság hegyre.

A hazaút szomorú volt, de élményekkel teli. De egyet biztosan tudhattunk: Nem utoljára voltunk mi így együtt!

Orbán Eszter

Szélrózsa 2010.

Kissé frivol lenne azt mondani, hogy a Szélrózsa találkozón pokoli meleg volt, hiszen éppen nem a poklot, az Istentől való elhagyatottságot kerestük és találtuk július második felében Szarvason, a kétévenként megrendezendő ifjúsági találkozón.

Az idei találkozó, illetve annak központi témája sajátos válasz volt a világ eseményeire. *Középkezdés Veled-* a fociból vett kép egyrészt a pár nappal korábban véget ért vb hangulatára válaszolt. A középkezdés kifejezés a két évvel ezelőtti, kőszegi Szélrózsára felelt: ott a határ kérdését feszegettük, most a középpontét. A helyszínre adott válaszként is lehetett értelmezni a címet, hiszen Szarvas a történelmi Magyarország középpontja volt. És ami a legfontosabb: a Veled- válasz arra, hogy mi mindent szeretnénk életünk középpontjába tenni, holott csak egy, Jézus a fontos, minden más ajándék…

Kérdés persze, hogy miként lehet egy olyan közegben a központról beszélni, ahol a jelenlévők jó része nem mindennapi kenyérként éli meg a Jézussal való közösséget, mások viszont sokkal intenzívebb és „direktebb" evangéliumhirdetéshez szoktak. Azt hiszem, ez minden ifjúsági programnak állandó feszültsége, ami alkalomadtán jót is tehet egy-egy programnak: a szervezőket állandóan emlékezteti a feladatra és a közegre, amiben dolgozni kell.

Én úgy érzem, a Szélrózsa szervezői megtalálták a helyes arányt. Minden nap bibliatanulmánnyal kezdődött, az esték áhítattal záródtak. Ez a keret mindenkit emlékeztetett arra, hogy miért vagyunk együtt: Jézust, a középpontot keressük. Ugyanakkor nagy feladat szembenézni azzal, hogy a jelenlévők mégiscsak vakációzó fiatalok, akiknek életéhez a nevetés, a játék éppúgy hozzátartozik, mint a komoly beszélgetés. A változatos, színes programok- a táncháztól a pódiumbeszélgetésekig, a sörösrekesz-mászó versenytől a lelki beszélgetésekig- épp azt a célt szolgálták, hogy a fiatalok azt érezzék: róluk, értük szól minden, hogy meghallják annak a hangját, aki közéjük, az ő életükbe is belép, ahogyan feltámadása után tanítványai közé is belépett és megállt középen.

Miben több a Szélrózsa, mint egy a sok ifjúsági fesztivál között? Érdekes módon számomra erre a választ a záró este adta meg. Minden este egy-egy nagysikerű koncert zárta a napot (utána már csak a beszélgetni vágyó Nikodémusok gyűltek össze egy közös gondolkodásra), a záró esten pedig a Beatles-számokat játszó Blackbirds együttes zenélt hatalmas sikerrel. A kívülálló feltehetné a kérdést: mennyiben más ez, mint egy rockfesztivál egyik koncertje, mikor a fiatalok ugyanúgy táncolnak, tapsolnak, énekelnek? Aztán rájöttem: akik itt voltak, azoknak nem kellett segédeszköz ahhoz, hogy jól érezzék magukat: alkohol és bódultság nélkül tudtak mulatni. Nem azért, mert tilos volt az alkohol, hanem mert nem érezték szükségét, hogy legyen. (Na jó, a meleg ellen a felnőttebbek néha egy-egy sörrel védekeztek, de az nem az alkoholról, hanem a kánikuláról szólt.)

Ha megvan az igazi közösség, nincs szükség menekülésre.

Én magam ugyanakkor néha kissé szomorkás voltam. Egyrészt a kánikula miatt már figelni sem tudtunk, de erről nem a szervezők tehettek. Sajnáltam, hogy a gyülekezeti ifjaink nem tudnak részt venni a Szélrózsán- a soproni küldöttség javarészt licistákból állt-, de hát fiataljaink épp ezekben a napokban Kemptenben jártak. Sajnáltam, hogy családom nem tudott velem lenni, de sajnos az árak idén egy kissé magasba szöktek, egy nagycsalád pénztárcájának már túl érzékeny vágás lett volna. Szerencsére találtam magamnak feladatot- az egyház országos honlapja számára írtam beszámolókat-, bár ennek megvalósítása is némi nehézségbe ütközött, szervezési okok miatt.

Ugyanakkor büszke is voltam: a találkozó „hivatalos" zenekara, a Szélrózsa Band tagjai között sok soproni licista volt, és a találkozó egyik legszebb, intim pillanata volt, amikor egy kerekesszékes soproni leány, Fűzfa Judit kapta meg a keresztség áldását a szarvasi templomban.

Hegedűs Attila

Tervezett programok

2010. tanévkezdés - reformáció

Szeptember 6-án lelkészvizsgáztatás Győrben, a Püspöki Hivatalban, amelyen Gabnai Sándor esperes is részt vesz.

Szeptember 7-én, kedden 17.00-kor munkaév-kezdő presbiteri ülést tartunk a nagyteremben.

Szeptember 8-án egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülés – LMK lesz filiánkban, Balfon.

Szeptember 8-án hagyományos alkalom már a 15.00-kor kezdődő Életvédő Zarándoklat, amely a Szent István templomnál veszi kezdetét ökumenikus szolgálattal, valamint folytatódik kb. 15.45-től a zarándoklatot követően a kórházkápolnánál.

Szeptember 9-én a helyi zsidó hitközség imaterem-avatójára kerül sor.

Szeptember 11-én a Győr-Mosoni Egyházmegye missziói napot tart Rábcakapiban, *A döntő évtized előtt* címmel. Előadást tart Hegedűs Attila lelkész.

Szeptember 11-én 17.00-kor az Európai Borlovagrend tartja szokásos borlovag-avatóját a templomunkban.

Szeptember 12-én a szomszédos Bánfalván Evangélikus Búcsú.

Szeptember 12-én 16.00-kor lesz a zsidó hitközség teremavatója az MKB Aréna melletti "*Kristály-házban*".

Szeptember 13-15 között Dr. Reuss András professzor és Gabnai Sándor esperes delegáltságával nemzetközi Luther Szövetségi Világkonferenciára és Teológiai Napokra kerül sor Franciaországban, az elszászi Liebfrauenbergben.

De idehaza is elkezdi éves munkáját a Luther Szövetség helyi csoportja. Az első alkalomkor, szeptember 14-én 17.00-kor a nagyteremben Hegedüs Attila igazgató lelkész tart előadást Hunčik Péter „Határeset" című könyvének bemutatásával.

Szeptember 17-18 között Egyházkerületi Gyülekezeti Elnökségi Napok lesznek – benne szombaton Munkatárs-képző Nap – Révfülöpön, az Oktatási Központban.

Ugyanezen a hétvégén, azaz szeptember 17-19. között a másik német testvérgyülekezetünk, Bad Wimpfen egyházi küldöttségét látjuk vendégül – vasárnapi 9.00-i német istentiszteletünkön várhatóan Heidi Buch ottani lelkésznő szolgál.

Sűrű ez a hétvége, hiszen szeptember 18-19-én vannak a Kulturális Örökségvédelmi Napok is – amelynek programsorozatában a templomunk és a múzeumunk is részt vesz templom-, torony- és orgonabemutatóval.

Szeptember 20-22 között Gabnai Sándor esperes Esperesi Értekezleten és továbbképzésen van Balatonszárszón, a Konferenciaközpontban.

Szeptember 23-án 17.00-kor a Bibliai Szabadegyetem keretében a TIT-székházban Gabnai Sándor esperes tart előadást Márk evangéliumáról.

Szeptember 25-én 14.00-kor lelkésziktatás lesz Ágfalván, amelynek keretében Gabnai Sándor esperes beiktatja lelkészi szolgálatukba Heinrichs Eszter és Heinrichs Michael megválasztott lelkészeket; másnap, vasárnap pedig az Ágfalvi Evangélikus Búcsú keretében megemlékezés lesz az ágfalvi templom felszentelésének 225. évfordulójára. Ezen 10.00-i ágfalvi kétnyelvű istentiszteleten Ittzés János püspök úr szolgál igehirdetéssel.

Szeptember 27-én, hétfőn elkezdődnek a munkaév magyar bibliaórái 16.00-tól a Nyugdíjasházunk 3. emeleti kápolnájában. Az első időszak témája: a különböző teremtéstörténetek és a bibliai teremtéstörténet összehasonlítása.

Szeptember 30-án 18 órakor teremtésünnep a templomban.

Október 1-2-án ülésezik Budapesten az országos Zsinat.

Október 3-án, az istentiszteleteinken Aratási Hálaadás a templomban, előtte héten pedig – a tavalyi kezdeményezést folytatva, ökumenikus Teremtés Ünnep.

Október 4-én 19.00-kor belépőjegyes Zorán-koncert lesz a templomban.

Október 6-án, az Aradi Vértanuk

Napján a temetőnk előtti parkban városi ünnepély.

Október 5-én 17.00-kor presbiteri ülés a nagyteremben.

Az október 8-i hétvégétől fél éven át egy német teológus házaspárt fogadunk, akik külföldi hospitációs ösztöndíjas gyakorlatukat fogják gyülekezetünkben elvégezni. Fogadjuk majd őket nagy szeretettel és bizalommal!

Október 8-9 között a 10 éves jubileumra visszatekintő Egyházkerületi Pedagógus Csendesnapok éppen Sopronban lesznek; ott, ahol 10 éve elkezdődött ez a kezdeményezés, az Eötvös-gimnáziumban.

Október 8-10. egyik óvodai csoportunk szüleinek, gyermekeinek s az óvónőknek tartunk csendesnapot Balatonszárszón, Hegedűs Attila lelkész részvételével.

Október 9-én Országos Evangelizáció is lesz Budapest-Deák-téren.

Október 10-én Torkos József templomépítő egykori lelkészünk születésének 300. évfordulója lesz – megemlékezéseket tartunk az istentiszteleteinken.

Október 11-13. között bajor-magyar egyházvezetői találkozó lesz – várhatóan érintettségünk révén a mi gyülekezeti részvételünkkel is.

Október 11-én reménység szerint elkezdjük a következő Útkereső sorozatot.

Október 12-én 17.00-kor Luther Szövetség a nagyteremben, amelyen reményeink szerint Mesmer Ottó őriszigeti lelkész lesz a vendégelőadónk a tavaly elmaradt hármas témájával: az őriszigeti magyarságról, a LSz helyi működéséről és a sajátos katasztrófa lelkigondozói szolgálatáról.

Október 13-án egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülés – LMK lesz; ez most éppen közösen a vasi és veszprémi egyházmegyei lelkészkollégákkal a Veszprém megyei Vanyolán.

Október 15-17-én Evangélikus Presbiterképzés Révfülöpön.

Október 30-án a Magyarországi Luther Szövetség 10.00-18.00 óra között a Deáktéri Evangélikus Gimnázium (Budatest V. ker., Sütő u. 1.) dísztermébe konferenciát szervez „Az ügynökkérdés feldolgozásának egyházi fogadtatása és teológiai értékelése" címmel. (Jelentkezés Gabnai Sándor esperesnél.)

Az iskoláink őszi szünete október 30. és november 7. között lesz.

Október 31-én Bibliaterjesztési offertórium.

Reformáció ünnep éppen vasárnapra esik: délelőtti istentiszteleteinket a vasárnapi rend szerint tartjuk; a szokásos esti közös protestáns istentiszteletünkre pedig idén nálunk, a templomunkban kerül sor 18.00-tól református lelkész szolgálatával.

November 1-én 17.00-kor ökumenikus megemlékezés a Székely Kapunál, 19.00-kor Requiem előadás a templomunkban.

November 2-án 17.00-kor presbiteri ülés a nagyteremben.

Összeállította: Gabnai Sándor lelkész, esperes

Istentiszteleti szolgálati beosztás 2010 szeptemberétől reformáció ünnepéig

nap	óra	szolgálat	lelkész
Szept. 5.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	9.00	gyermek	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Hegedűs A.
	16..00	kórház	Hegedűs A.
Szept. 12.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.
	9.00	gyermek	Hegedűs A.
	10.00	magyar	Gabnai S.
	15.00	Balf	Gabnai S.
	16.00	Fertőszentmiklós	Mihácsi L.
Szept. 19.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	9.00	német	Menke, V.
	9.00	gyermek	Gabnai S.
	10.00	magyar	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Hegedűs A.
Szept. 26.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.
	9.00	gyermek	Hegedűs A.
	10.00	magyar	Szervezés alatt
	15.00	Balf	Gabnai S.
	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.
Okt. 3.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	9.00	gyermek	Hegedűs A.
	9.00	német	Szimon J.
	10.00	magyar	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Hegedűs A.
	16.00	kórház	Hegedűs A.

nap	óra	szolgálat	lelkész
Okt. 10.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.
	9.00	gyermek	Gabnai S.
	10.00	magyar	Gabnai S.
	15.00	Balf	Gabnai S.
	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.
Okt. 17.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	9.00	német	Menke, V.
	9.00	gyermek	Gabnai S.
	10.00	magyar	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Hegedűs A.
Okt. 24.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.
	9.00	gyermek	Hegedűs A.
	10.00	magyar	Gabnai S.
	15.00	Balf	Gabnai S.
	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.
Okt. 31.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	9.00	gyermek	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Hegedűs A.
	16.00	Nagycenk	Hegedűs A.
	18.00	ökumenikus	Vladár G.
Nov. 7.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	gyermek	Matus K.
	9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Gabnai S.
	15.00	Balf	Gabnai S.
	16.00	kórház	Gabnai S.

Christophoros
A Soproni Evangélikus Egyházközség újsága
9400 Sopron, Bünker köz 2.
e-mail: evgyul@bdeg.sopron.hu
tel: 99/523-002; fax: 99/523-003

Készítette a szerkesztőbizottság tagjai:
Koordinátor: dr. Tölli Katalin
Nyelvi és teológiai lektor: Hegedűs Attila
Tördelés: Kóczán Krisztián
Felelős kiadó: Hegedűs Attila

Rovatfelelősök: Visszatekintés, tervezett programok: Gabnai Sándor, Lélek-zet (prédikációk, meditációk): Hegedűs Attila, Deutsche Seiten: Volker Menke, Gyülekezetünk életéből: dr. Tölli Katalin, Iskoláink: Balikóné Németh Márta, Életmód: Balikóné Németh Márta és dr. Tschürtz Nándor, Periszkóp (kitekintés): Várfalvi Erzsébet, Engedjétek hozzám jönni (gyermekekről, gyermekeknek): Mátisné Schlögl Patrícia

Nyomtatva a Lővér Print nyomdában, 350 példányban.
Várható következő megjelenés: 2010. reformáció ünnepe